

διὰ τῆς χρησιμοποίησεως εἰδικῶν θερμαινομένων ἀποξηραντηρίων κλιβάνων.

ΕΛΛΑΣ

Σουλτανίνα ἐν Ἑλλάδι παράγεται ἐν Κρήτῃ καὶ Πελοποννήσῳ. Ἡ ἑλληνικὴ σουλτανίνα θὰ ἦτο δυνατόν νὰ καταστῇ ἐπικίνδυνος συναγωνιστῆς τῶν αὐστραλιανῶν τοιούτων, ἐὰν οἱ ἐξαγωγεῖς τῆς ἡπειρωτικῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Κρήτης δὲν συνεκέντρωναι ὀλόκληρον τὸ ἐνδιαφέρον των ἐπὶ τῆς Γερμανικῆς ἀγορᾶς, ὅπου αἱ ἑλληνικαὶ σουλτανίνα, ὄλων τῶν τύπων, εἶναι λίαν δημοφιλεῖς καὶ πωλοῦνται εὐχερῶς. Ἡ Γερμανία πληρώνει ὑψηλὰς τιμὰς διὰ τὰς ἑλληνικὰς καὶ κρητικὰς σουλτανίνας, ἀπορροφᾷ δὲ τὸ σημαντικώτερον ποσοστὸν τῆς ἐξαγομῆνης ποσότητος. Εἰς τὴν ἐν λόγῳ ἀγορᾶν αἱ ἑλληνικαὶ σουλτανίνα ἐπέτυχον μὲν ἐν ἐκτοπίσῳ τὰς τουρκικὰς, ἀντιμετωπίζουσι ὅμως ἤδη ἕναν ὀξύτατον συναγωνισμόν ἐκ μέρους τῶν Περσικῶν σουλτανινῶν.

Τὸ πλεῖστον τῶν ἐξαγομῆνων Ἑλληνικῶν σουλτανινῶν ἔχουσι ὑποβληθῆ ἐἰς ἀποχρωματισμόν καὶ στίλβωσιν μὲ παραφινέλαιον. Εὐκόλως ὅμως, ὡς καὶ αἱ Τουρκικαί, ὑπόκεινται εἰς «ζαχάρωσιν» καὶ δὴ μετὰ παρέλευσιν 6 ἕως 8 μηνῶν. Οἱ κυριώτεροι ποιοτικὸι τύποι τῆς Ἑλληνικῆς σουλτανίνας εἶναι οἱ ἑξῆς :

No 00, No 0, No 1, No 2, No 3, No 4, No 5, No 6, No 21 καὶ No 22. Ὡς ἀνωτάτῃ ποιότητι θεωρεῖται ὁ τύπος No 00, ὅστις συνίσταται ἀπὸ εὐμεγέθους ράγας καὶ ἔχει ὑποστῆ χειροδιαλογῆν. Ὁ τύπος No 22 συνίσταται ἀπὸ ράγας μικροῦ μεγέθους, μικρὸν ποσοστὸν τῶν ὁποίων εἶναι σκοτεινότερου χρώματος. Ἐν πάσῃ περιπτώσει αἱ Ἑλληνικαὶ σουλτανίνα κέκτηνται ὠραίαν χρυσιζοῦσαν ὄψιν, δι' ἣ καὶ εἶναι λίαν ἑλκυστικαὶ εἰς ἐμφάνισιν, τοῦλάχιστον κατὰ τὴν ἀφίξιν των εἰς τὰς ἀγορὰς τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Οἱ Ἑλληνικοὶ τύποι No 00, No 0 καὶ No 1 ἀντιστοιχοῦν, ποιοτικῶς, πρὸς τὸν Αὐστραλιανὸν τύπον 5—κορωνῶν. Τὸ ποσὸν ὅμως τῶν ἐν λόγῳ τύπων, ἐπὶ τῆς ὅλης παραγωγῆς εἶναι μᾶλλον περιορισμένον. Οἱ τύποι No 2, No 21 καὶ No 22 ἀντιστοιχοῦν, ποιοτικῶς, πρὸς τὸν Αὐστραλιανὸν 4—κορωνῶν. Ὁ τύπος No 21 ἀποτελεῖται ἀπὸ ράγας μετρίου μεγέθους καὶ χρώματος ἀνοιχτῶς χρυσιζόντος, ἐνῶ τύποι No 2

(κορονδαὶ ράγες) καὶ No 22 (ψιλαὶ ράγες) κέκτηνται μᾶλλον σκοτεινότερον χρῶμα.

Ὁ τύπος No 4 εἶναι ἀνάμικτος, ἦτοι συνίσταται ἀπὸ ράγας ὄλων τῶν μεγεθῶν, μικρὸν ποσοστὸν τῶν ὁποίων εἶναι σκοτεινοῦ χρώματος. Ὁ τύπος οὖνος θεωρεῖται ὡς μᾶλλον δημοφιλῆς εἰς τὸ Ἦνωμ. Βασίλειον, ἀναγνωρίζεται δὲ ὑπὸ τοῦ ἐμπορίου ὡς κείμενος, ποιοτικῶς, ἐνδιαμέσως τῶν αὐστραλιανῶν τύπων 3—κορωνῶν καὶ 4—κορωνῶν.

Υπάρχει ἐπίσης καὶ ἕτερος τύπος No 4, ὁ καλούμενος «φυσικός», δηλαδὴ ἀναποχρωματιστός. Ὁ τύπος οὗτος, ὡς καὶ ὁ ἀντιστοιχὸς ἀποχρωματισμένος, εἶναι ἀνάμικτος (ἀδιαίρετος), ἔχει χρωματισμὸν κλίνοντα πρὸς τὸ καστανόν, ἀντιστοιχεῖ δὲ, ποιοτικῶς, πρὸς τὸν μέσον ὄρον τῶν αὐστραλιανῶν τύπων 2—κορωνῶν καὶ 3—κορωνῶν.

Ὁ τύπος No 4, φυσικός ἢ ἀποχρωματισμένος, ἀντιπροσωπεύει τὸ μέγιστον μέρος τῆς παραγωγῆς. Οἱ λοιποὶ τύποι, No 3, No 5 καὶ No 6, σπανιώτατα κυκλοφοροῦν εἰς τὴν ἀγορᾶν.

Τὸ ὕψος τῆς παραγωγῆς τῆς Ἑλληνικῆς σουλτανίνας, κυμαίνεται μεταξὺ 40.000 καὶ 60.000 τόννων, αἱ δὲ ἐξαγωγαὶ ἀπὸ 35 ἕως 50.000. Κυριώτερος πελάτης τῶν ἑλληνικῶν σουλτανινῶν εἶναι ἡ Γερμανία ἀπορροφῶσα περὶ τοὺς 20.000 τόν., ἐνῶ εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἐξάγονται περὶ τοὺς 5.000 τόν.

Μέθοδοι ἐπεξεργασίας: Αἱ Ἑλληνικαὶ σουλτανίνα, ἀνευ οὐδεμιᾶς ἐξαιρέσεως, ἀποξηραίνονται εἰς τὸν ἥλιον ἐπὶ εἰδικῶν πρὸς τοῦτο διαμορφωμένων ἀλωνίων κειμένων, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, πλησίον τῶν ἀμπελώνων, μετὰ προηγουμένην ἐμβάπτισιν τῶν νωπῶν σταφυλῶν εἰς ἀραιὰ διαλύματα ποτάσης, εἰς τὰ ὁποῖα προστίθεται καὶ μικρὰ ποσότης ἐλαιολάδου. Ὁ καρπὸς, ἐν Κρήτῃ μὲν τοποθετεῖται ἐντὸς σάκιων καὶ ἀποθηκεύεται, μέχρι τῆς πωλήσεως του ἢ τῆς συσκευασίας του εἰς τὰ ἐργοστάσια, ἐνσακκισμένους, εἰς δὲ τὴν Πελοπόννησον ἢ σουλτανίνα ἀποθηκεύεται εἰς χύμα καὶ εἰς μικρὸν ὕψος.

Εἰς τὰ ἐργοστάσια ἐπεξεργασίας καὶ συσκευασίας ὁ καρπὸς ὑποβάλλεται εἰς πλύσιμον, ἀποχρωματισμόν καὶ ξήρανσιν. Διὰ τὸν ἀποχρωματισμόν τῆς ἢ σουλτανίνα ἀπλοῦται εἰς λεπτόν στρώμα ἐπὶ τζιβεριῶν αἰτίνες φέρονται ἐντὸς ἐρμητικῶς κλειομένων θαλάμων διατεταγμένων (τῶν τζιβεριῶν) ἐπ' ἀλήλων, καλεῖται δὲ ἐντὸς τῶν θαλάμων τούτων ποσότης θείου πρὸς δημιουργίαν